

Centre urbà

Santa Coloma de Cervelló

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Mansanes entorn a la parròquia i de l'ajuntament vell
Emplaçament
Alçada: Nucli antic de Santa Coloma de Cervelló
71

Coordenades:

Latitud: 41.36683
Longitud: 2.01519
UTM Est (X): 417636
UTM Nord (Y): 4579948

Classificació

Número de fitxa 08244 - 73
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XI-XXI
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris

Fitxes associades:

[Ajuntament Vell](#)

[Can Roc](#)

[Boletíada](#)

[Rellotge de sol de Can Ramon](#)

[Rectoria](#)

[Centre Cívic Can Baruta](#)

Autoria de la fitxa

Xavier Bermúdez (iPAT Serveis Culturals)

Descripció

L'origen del poble és d'època baixmedieval. L'element aglutinador va ser l'església, documentada l'any 1026 i amb categoria de parròquia almenys des de 1089.

Dins la sagrera s'hi encabien el cementiri, un figueral i la rectoria. Al llarg del camí que portava a Castellnou de Cervelló (l'actual carrer de l'Església i camí de Can Via) i al voltant d'una plaça (que devia coincidir amb l'actual plaça de la Constitució) s'hi van anar agrupant cases ja des del segle XIV, com ara Can Baruta (enderrocat l'any 2010, el Mas Rauric, o Bosc (la desapareguda Can Comas), el Mas Trobat (la desapareguda Can Caldés) i, ben a prop, la Casa de Bonanat Vendrell (ara Can Roc) i el Mas Pasteller (avui Can Ramon).

Potser ja a finals del segle XVIII (i, sens dubte, al XIX), el nucli primitiu es va anar estenent pel camí que comunicava el poble amb el Camí Reial de Sant Boi a Sant

Vicenç dels Horts. S'originà, doncs, el carrer Padró, caracteritzat per les cases entre mitgeres, amb entrada de carro i pati posterior per a tasques agrícoles, que s'ajustaven a les necessitats dels petits propietaris agrícoles, pagesos arrendataris i jornalers que s'hi instal·laren.

El dia 30 de març de 1855, l'alcalde de la població, Francesc Mitjans, va impulsar la construcció d'una casa consistorial arran de la plaça. L'any 1858 s'aprovava l'establiment d'una escola de nens a la mateixa casa consistorial.

Després de dècades d'estancament, a mitjan segle XX el nucli antic va experimentar un creixement notable, amb la consolidació dels carrers Pau Casals, passatge Núria, Pare Pere Boronat, Àngel Guimerà, Bosc i Muntanya, Lluís Pascual Roca i avinguda del Baix Llobregat, Joaquim Roca, Joan XXIII, Miquel Cardona i Eusebi Jover (també anomenat popularment carrer de la poca farina).

Aquesta zona és la que, en conjunt, és considerada el nucli antic de Santa Coloma de Cervelló.

Observacions:

També conegut com a nucli antic.

Bibliografia

MONJAS MANSO, L. (1995): Santa Coloma de Cervelló a l'Alta Edat Mitjana. Plecs locals d'Història, 2. Santa Coloma de Cervelló: Ajuntament de Santa Coloma de Cervelló.

MONTPEDRÓS, ANTON DE [mossèn Frederic Martí Albanell, rector de Santa Coloma de Cervelló]. Setembre de 1978 [1933-1934]. Fulls històrics de Santa Coloma de Cervelló. Barcelona: Cassiopee.

PADRÓ, J.; RIQUELME, J. (2002): Santa Coloma de Cervelló. Valls: Edicions Cossetània.

PAGÈS I PARETAS, MONTSERRAT. 1992. "Santa Coloma de Cervelló". Catalunya romànica. El Barcelonès. El Baix Llobregat. El Maresme. volum XX. Barcelona: Enciclopèdia Catalana. p. 414-415.

V.A. (2011): Inventari de masies i elements singulars del municipi de Santa Coloma de Cervelló. SPAL, Diputació de Barcelona.

